VALENELYA

A karácsony, amely összeköti a világokat

M.N. Popa

Lépj be, neked is jut hely

Akinek a háza tele van hangokkal.
Akinek idén üresen marad egy széke.
Aki nem számított ajándékra.
Az asztalunknál mindig jut még egy hely.

Nem számít, hány éves vagy, honnan érkezel, vagy ismered-e már VALENELYA világát. Semmit sem kell tudnod róla ahhoz, hogy belépj.

Ez az utazás ajándék: egy család, egy kíváncsi kutya és egy karácsony, amely a legváratlanabb helyeken is otthonra talál.

Lépj csak be! Titti már megtette az első lépést.

Jó utat!
M.N. Popa

Az utazás

Róma — Szenteste	4
Amarylion	12
Draconia	26
Astralis	40
Magoria	54
Oneiria	68
Noxarium	82
Atlantis	96
Olympus	110
Hazatérés	124
Az ajándék tovább él	125
Közreműködők és kapcsolat	126

Rómában szenteste lassan leszállt az alkony. Egy kivilágított ablak mögött egy család az ünnepre készülődött.

M.N. Popa: Végre egy este, amikor mind együtt vagyunk!
Tatiana: A világ pedig most az egyszer várhat.
Arianna: De a fa nem díszíti fel magát!

Arianna: Titti, add vissza azt a szalagot!
M.N. Popa: Valaki már kiválasztotta az ajándékát.
Gabriele: Gyere ide, te csibész!

Gabriele: Apa, tényleg te találod ki ezeket a lényeket?
M.N. Popa: Néha úgy érzem, némelyikkel már találkoztam.
Arianna: Én sárkányokat akarok látni. Közelről.

M.N. Popa: Sok könyvet alkottam már. De az igazit még nem találtam meg.
Tatiana: Kinek szánod azt az igazit, drágám?
M.N. Popa: Talán valakinek, akinek jólesne egy mosoly.

Arianna: Láttátok? Mozognak a lapok!
Tatiana: Drágám… ez normális?
M.N. Popa: A könyveimben megesik. Az asztalunkon általában nem.

M.N. Popa: Maradjatok együtt! Fogjátok meg egymás kezét!
Tatiana: És Titti?
Arianna: Itt van velünk!

M.N. Popa: Várjatok… ezt az oldalt nem én írtam!

Tatiana: De… hol vagyunk?
M.N. Popa: Amarylion.
Arianna: A város a könyveidből?
Rómában este volt. A Küszöb túloldalán éppen ébredezett egy város.

Tatiana: És a mi karácsonyunk, drágám?
M.N. Popa: Előbb nézzük meg, itt hogyan ünnepelnek.
Irena: Kezdjétek egy kóstolóval!

M.N. Popa: Aldren! Kaelor!
Aldren: Ismerjük egymást?
Gabriele: Ő M.N. Popa, az író. De ma nekünk is kell idegenvezető!

Tessa: Darian, vigyázz a kocsira!
Darian: Kapjátok el a szalagokat!
Arianna: Egyet elkaptam!

Aldren: Tessa, hogy jutunk le oda?
Tessa: Az oldalsó lépcsőn. Gyertek!
Gabriele: Nézzétek Tittit! Megtalálta az utolsót!

Tessa: A munka várhat. Asztalhoz!
M.N. Popa: Nekünk is jut hely?
Darian: Persze. Aldren, hozz még székeket!

M.N. Popa: Ezt a napot nem én írtam.
Darian: Mi két oldal között is élünk.
Arianna: Akkor a mait együtt alakítjuk!

Tessa: Gyertek! Erre szól a zene!
Gabriele: Arianna, megpróbáljuk?
Arianna: Csak kövess!

M.N. Popa: Szabad egy táncra?
Tatiana: Tudod a lépéseket, drágám?
M.N. Popa: Elméletben!

Arianna: Ott a szalagunk!
Gabriele: Még mindig kicsit ferde.
Tatiana: Legalább rögtön felismerjük.

Arianna: Ott van a piac!
Gabriele: És az a híd… éppen alatta szedtük össze a szalagokat!

Tessa: Húzódjatok össze, még jönnek barátok!
M.N. Popa: Azt hittem, vendégek vagyunk.
Darian: A vendégek is vihetnek egy tálcát!

Tatiana: Úgy éreztük magunkat, mintha otthon lennénk.
Darian: Látogassatok meg máskor is!
Arianna: Vajon a többi világban hogyan ünnepelnek…

Arianna: Apa… azok szárnyak?
M.N. Popa: Úgy látom, folytatódik az utazás.
Érkezéskor még nem tudták, merre induljanak. Most már tudták, kihez térhetnek vissza.

Arianna: Apa, nézd! Egy város a hegyben!
M.N. Popa: Carpatica. Vajon itt hogyan ünnepelnek…
Tatiana: Derítsük ki, drágám!
Draconián át vezető útjuk végén M.N. Popa és családja megérkezett Carpaticába.

Tatiana: Micsoda illat! Máris ünnepi a hangulat.
Nerina: Az is lesz! De ki segít kihordani az ételt?
Arianna: Mi itt vagyunk. Ugye, apa?

M.N. Popa: Mennyi minden! Ráfér a kocsira?
Nerina: Minden városrész hoz valamit. Ez mindenki vacsorája!
A Feneketlen Kő a tér közepén állt, a mindennapi élet forgatagában.

Gabriele: Apa… azt hiszem, a keréknek más tervei vannak!
M.N. Popa: Én tartom a kocsit. Ti mentsétek a vacsorát!
Nerina: Tudom, ki tudja megjavítani!

A Cineriti udvarában helyére került a kerék. És mindenkinek akadt segítő keze.

Vesna: Ezek a közös asztalra valók. Boldog ünnepet!
Tatiana: Köszönjük! Mindnyájatokat várunk.
Gabriele: Most aztán bírnia kell a keréknek!

Ordan: Kész a szállítás? Akkor jut idő egy kis beszélgetésre.
Arianna: Gyere velünk az ünnepségre, Ordan!
Ordan: Örömmel. Előbb megmutassam Carpaticát a magasból?

Roxana: Isten hozott! Roxana vagyok. Ő a testvérem, Larissa.
Larissa: Ő pedig Rex! Ideértünk az ünnepségre?
M.N. Popa: Persze! Vacsoránál mind találkozunk.

Tatiana: Mindenki elhelyezkedett? Titti is?
Gabriele: Igen, anya. Övé a legjobb hely!
Ordan: Akkor… indulás!

Arianna: Oda nézz! A szikla a téren!
M.N. Popa: És ma reggel még az úton jártunk…
Alattuk ünnepi fények gyúltak Carpatica teraszain.

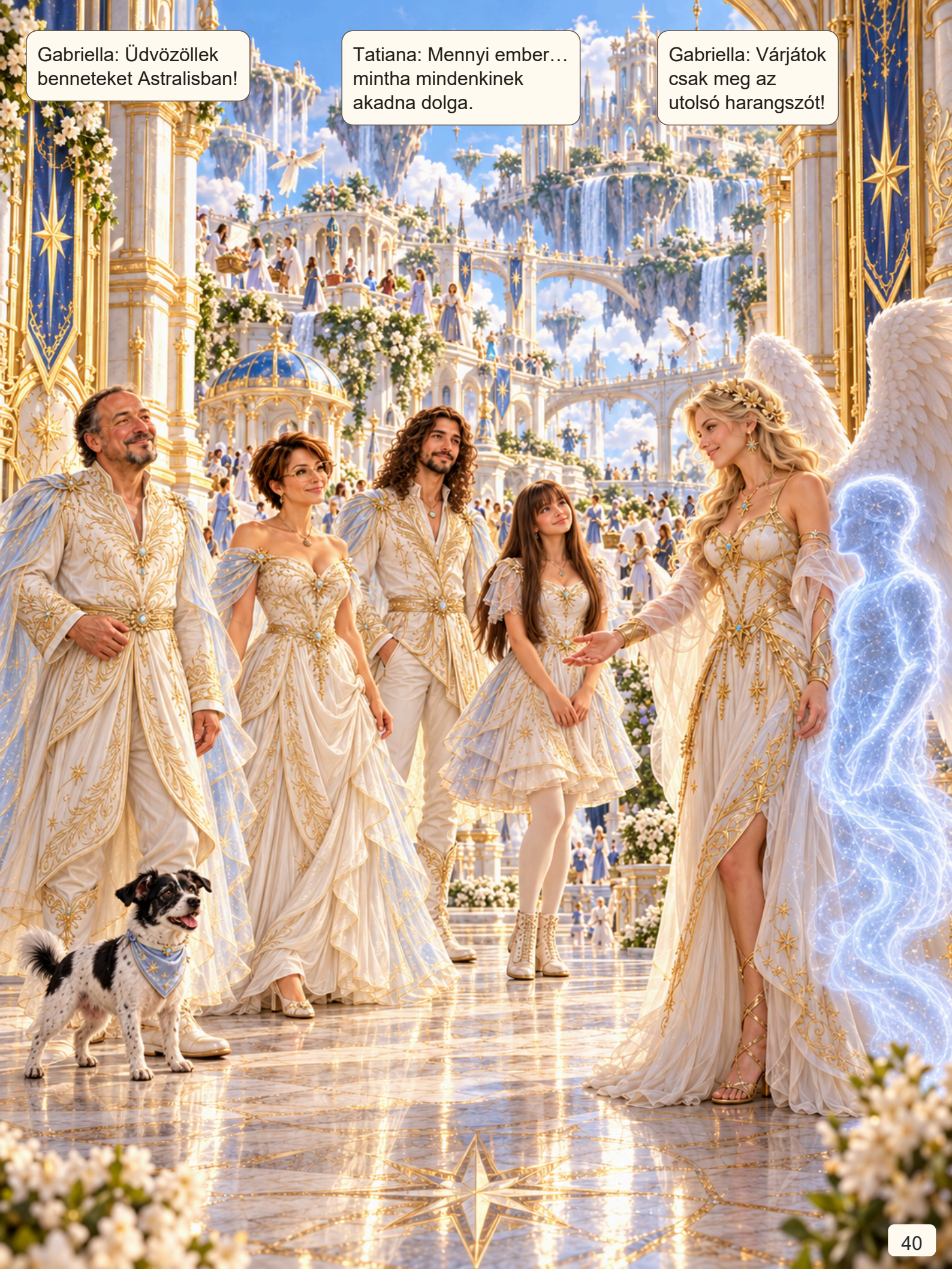

Ordan visszavitte őket a drakhen udvarba. A zene már leszállás előtt fogadta őket.
Gabriele: Már vissza is értünk? Én mennék még egy kört!
Tatiana: Talán később. Hallod? Táncolni hívnak!

Nerina: Egy lépés erre… aztán forduljatok!
Gabriele: Várj! Én már a túloldalon vagyok!
Tatiana: Drágám, fogj meg! Szédülök!

M.N. Popa: Megjöttél! Tartottunk neked helyet.
Branik: Még forog a kerék?
Gabriele: Remekül. A lábam viszont pihenni szeretne!
Az asztal körül minden újonnan érkezőnek jutott hely.

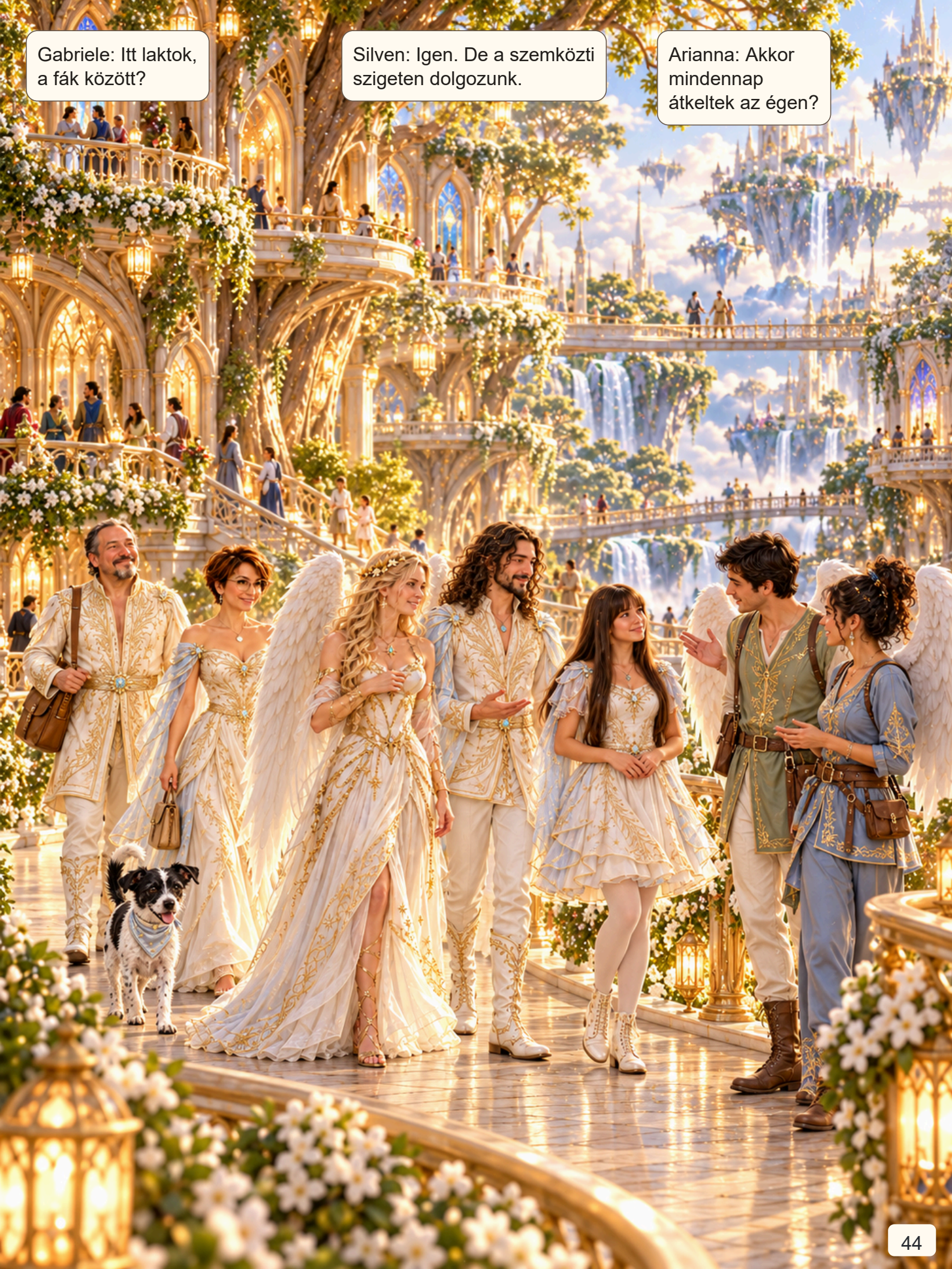

Miután elbúcsúztak Ordantól és új barátaiktól, M.N. Popa és családja ismét útra kelt.

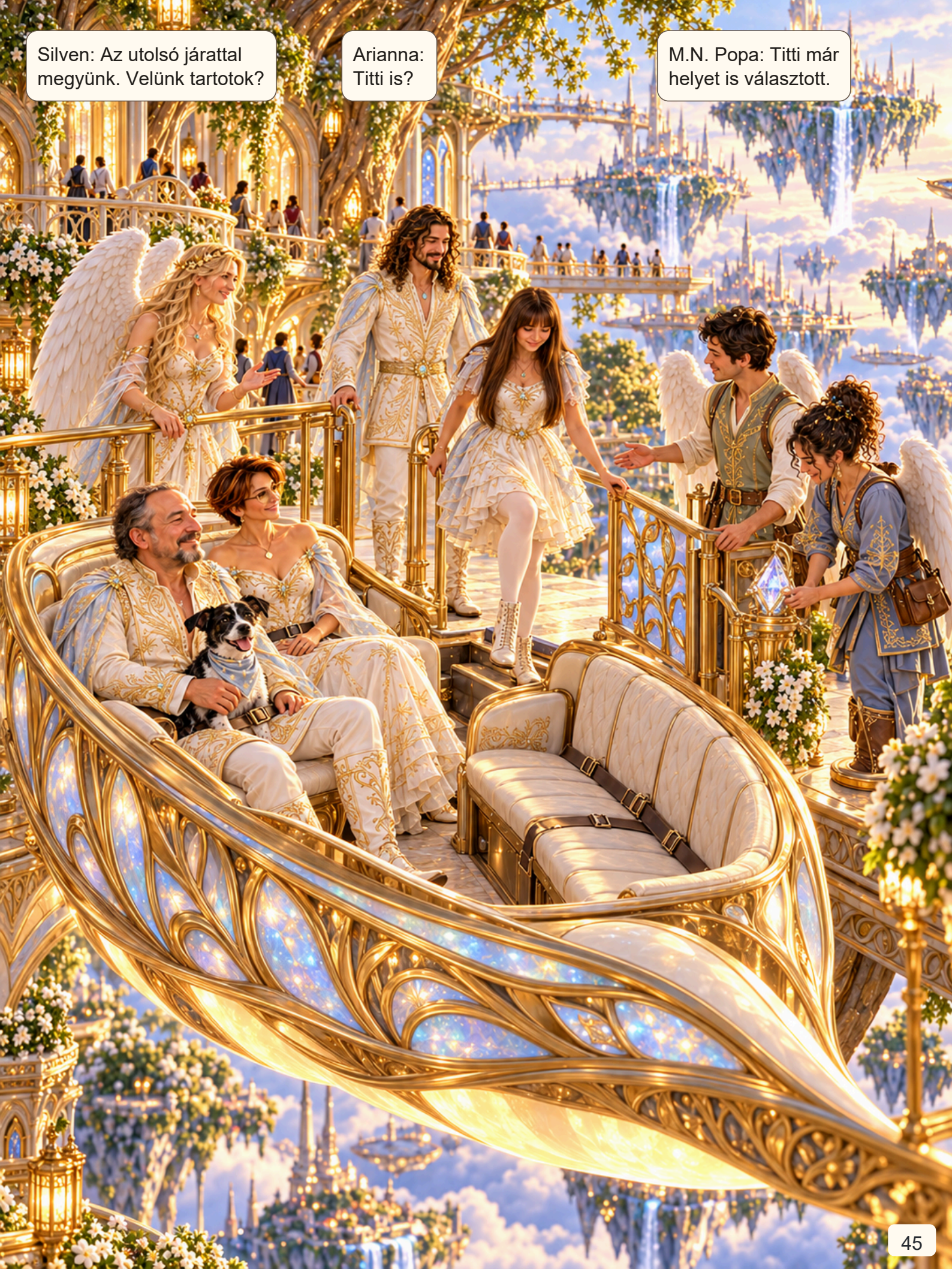

Gabriella: Üdvözöllek benneteket Astralisban!
Tatiana: Mennyi ember… mintha mindenkinek akadna dolga.
Gabriella: Várjátok csak meg az utolsó harangszót!

Tatiana: Mikor kezdődik az ünnepség?
Gabriella: Az utolsó harangszóra mind asztalhoz ülünk.

Elaria: Drágám, azt mondtad, ez az utolsó.
Teren: Az is. Mindjárt befejezem.
Tatiana: Emlékeztet valakire?

M.N. Popa: Nekem is csak egy utolsó oldalt kellett befejeznem.
Tatiana: Persze. Három óra múlva is ott ültél.
Elaria: Este gyertek a teraszra! Hozunk valamit, amit megoszthatunk.

Gabriele: Itt laktok, a fák között?
Silven: Igen. De a szemközti szigeten dolgozunk.
Arianna: Akkor mindennap átkeltek az égen?

Silven: Az utolsó járattal megyünk. Velünk tartotok?
Arianna: Titti is?
M.N. Popa: Titti már helyet is választott.

Arianna: Apa, nézd, mennyi sziget!
Gabriele: És ti ezen az úton jártok dolgozni?
Silven: Amikor nem fúj túl erős szél.

Tatiana: A harangok…
Gabriella: Mindjárt megszólal az utolsó harangszó.
M.N. Popa: Nézzetek oda! Bezárják a műhelyeket.

Elaria: Megjöttetek! Tartottunk nektek helyet.
Tatiana: Akkor sikerült bezárnotok!
Teren: Ezúttal tényleg.

M.N. Popa: M.N. Popa. Örülök, hogy megismerhetlek.
Arianna: Apa író.
Aurel: Akkor ma este figyelj! Itt sok történet akad.

Silven: Nálatok hogyan telik a karácsony?
Gabriele: Összeülünk az asztalnál. És senki sem akar elsőként felállni.
Tatiana: Főleg, amikor megérkezik a desszert.

Tatiana: Gyere, drágám!
M.N. Popa: Lassan, ezt a lépést nem ismerem!
Tatiana: Kövess engem!

Gabriella: Vigyünk valamit Paxnak is?
Tatiana: Várj, ezeket is hozzáteszem.
M.N. Popa: Menjünk! El kell mesélnünk neki az utat.

Pax: És te is táncoltál?
Tatiana: Tanúk is vannak rá.
Előttük Astralis tovább ünnepelt.

Arianna: Apa… az a kis darab erdő minket néz.
M.N. Popa: Csak ne az egész erdő nézzen minket!
Gabriele: Én erre nem fogadnék.

Tatiana: Lassan, Titti! Hagyd, hogy ő jöjjön ide.
Gabriele: Láttad azokat a füleket?
Arianna: Mint két legyező!
M.N. Popa: Titti, épp csak megérkeztünk, és te máris játszótársat találtál.

Nadia: Üdv Magoriában!
Megálltatok megismerni az erdőt?
Arianna: Inkább ő ismert meg minket.
M.N. Popa: Titti pedig már barátot is szerzett.

Tatiana: Hogyan járhatnánk be mindent?
Nadia: A gyökereknél kezdjük. Aztán felviszlek titeket.
Gabriele: Jó magasra kell feljutni.
Nadia: Szerencsére nem végig lépcsőn megyünk.

Gabriele: A vizet viszi fel?
Brom: Azt is. Ma a bevásárlást.
M.N. Popa: Ez otthon is jól jönne.

Arianna: A kicsik a tündéreknek készülnek?
Milo: Igen. A nagyok pedig az ünnepségre mennek, a térre.
M.N. Popa: Akkor jól tettük, hogy a gyökerek felé jöttünk.
Tatiana: Te az illatot követted.

Lilia: Erre! Megmutatom az otthonomat.
Arianna: Azt a két levél között?
Lilia: Igen. Várjatok, becsukom az ablakot. Különben bejön egy mókus.

Tatiana: Lentről nem gondoltam, hogy ilyen nagy.
Gabriele: Nézd a teret! Már rakják fel a fényeket.
Nadia: Legközelebb ott állunk meg.
M.N. Popa: Azok a seprűk parkolnak?

M.N. Popa: Szóval azok a seprűk tényleg repülnek.
Nadia: Igen. De kezdjünk valami földön végezhetővel.
Gabriele: Szerintem most már elég.
M.N. Popa: Legalább esőben mind elférünk alatta.
Arianna: Nadia… én is megpróbálhatom?
Tatiana: Ezeket kitenném a karácsonyi asztalra.

Arianna: Kipróbálnám a szőke hajat. És egy hercegnős ruhát.
Nadia: Próbáljuk együtt! Előbb jól gondold át, mit szeretnél.
M.N. Popa: Ez a kis tégely ü…
M.N. Popa: Én azt kérdeztem, üres-e a tégely.
Gabriele: Most már van bennetek valami közös.

Arianna: Bocsánat! Nem akartam…
Nadia: Visszavonhatom. De mindketten olyanok lesztek, mint előtte: ugyanaz a varázslat.
Arianna: Rendben. Legyen minden úgy, mint volt.
M.N. Popa: Tetszett a hajad?
Arianna: Igen, de…
M.N. Popa: Azért ez sem rossz.
M.N. Popa: Te megtartod a hajadat. Én a kecskeszakállt.
Tatiana: Na tessék. Ő már elégedett.

Nadia: Gyújtsunk benne fényt! M.N. Popa: Most én próbálom.
M.N. Popa: Ennek így kell lennie? Nadia: Megjött a fény. M.N. Popa: Igen. Rossz oldalon.
M.N. Popa: Most te jössz. Arianna: Még bízol bennem? M.N. Popa: Várj, arrébb állok.

Lilia: Ezeket ti készítettétek?
Tatiana: Én. Egy kis segítséggel.
Gabriele: Apa pedig a tűzijátékért felelt.
M.N. Popa: És mára vége a műsornak.

Nadia: Biztosan így akartok továbbindulni?
Arianna: Én igen.
M.N. Popa: Én is. Már megszerettem a kecskeszakállamat.
Tatiana: Köszönj el, Titti! Mennünk kell.
Mindenki: Boldog karácsonyt!

Arianna: Olyan, mint a víz… mégsem leszek vizes!
Tatiana: Nézd a ruhád ujját!
M.N. Popa: Titti színe is változik.
Gabriele: Épp azt vizsgálja, van-e szaga.

Lumen: Üdv Oneiriában! Lumen vagyok. Ő pedig Ombra.
Arianna: Az előbb még a másik oldalon volt!
Lumen: Gyertek! Az ünnepség előtt még körülnézhetünk.

Tatiana: Innen olyan ferdének látszik az a ház.
Gabriele: Lépj egyet felém!
Tatiana: Ó! Most egyenes!
Lumen: A ház ugyanott van. Csak másképp jut el hozzátok a fény.

Arianna: Titti, itt van!
Gabriele: Ő egy másikat látott.
M.N. Popa: A szemének kettő volt. Az orrának csak egy.

Arianna: Anya, nézd! Lilák lettek a redők.
Tatiana: Mozgasd megint! Most aranyat is látok bennük.
M.N. Popa: Ilyen ruhával könnyű reggel színt választani.

Sirel: Díszeket készítek a csomagokra. Kipróbáljátok?
Gabriele: Elég elképzelni őket?
Sirel: Válassz egyet, és próbáld a képet a fejedben tartani.

Gabriele: Én egy kis hópehelyre gondoltam.
Arianna: Ez is hópehely!

M.N. Popa: Kíváncsi vagyok, hogy teszed a csomagra.
Sirel: Hozd el az ünnepségre! Találunk neki helyet.

Sirel: A térre mentek?
Menjünk együtt!
Tatiana: Ezt én viszem.
M.N. Popa: Én pedig a tálcát.
Gabriele: Azt vetted észre legelőször.

Arianna: A díszkészítők is itt vannak!
Lumen: Ma este mind itt találkozunk.
Tatiana: Akkor jól tettük, hogy segítettünk.

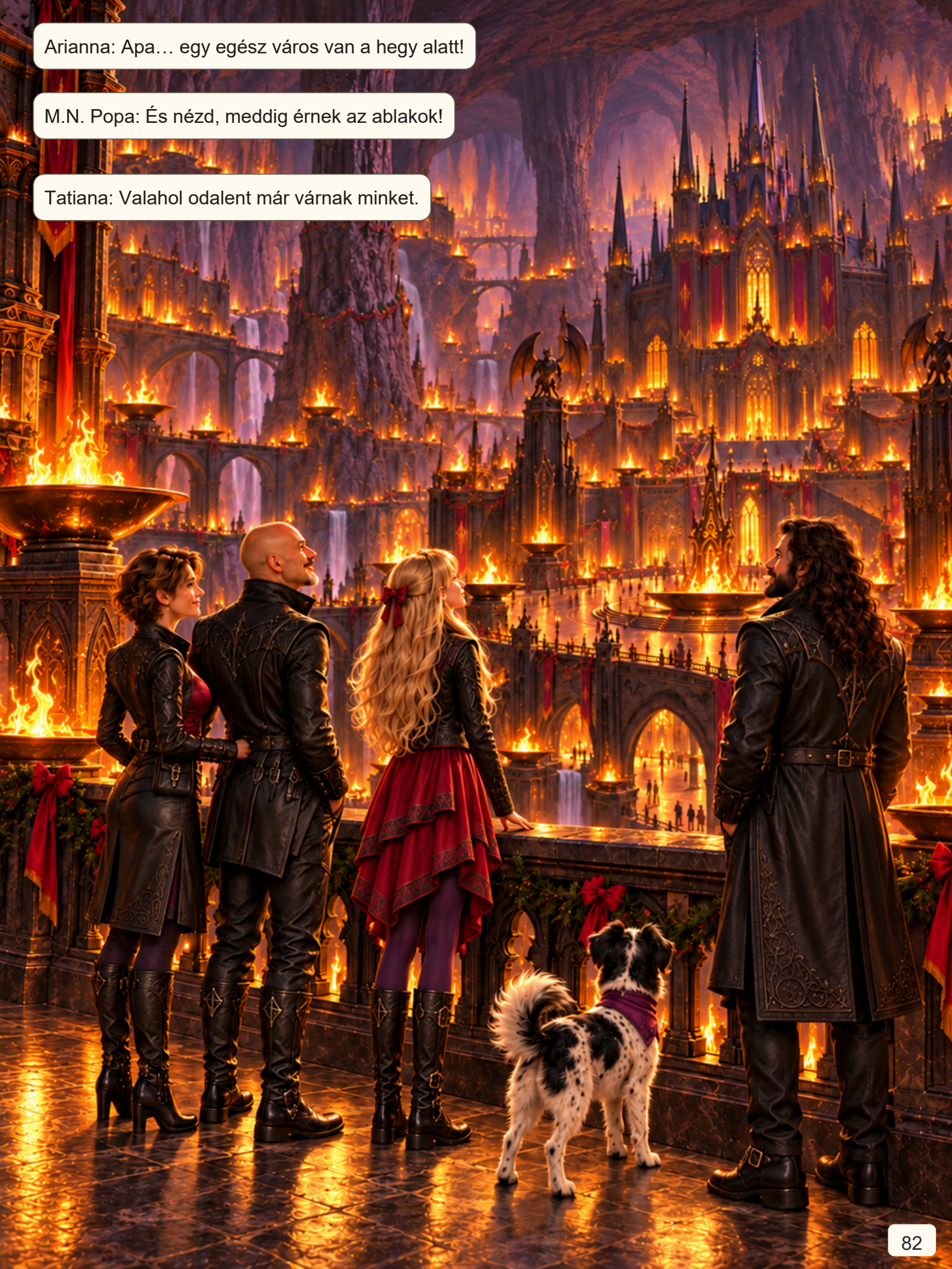

Lumen: Az asztal kész. Segítetek a színekkel?
Tatiana: Karácsonyra én pirosat választanék.
M.N. Popa: És aranyat.
Lumen: Próbáljuk együtt elképzelni!

Arianna: Idáig is elér!
Gabriele: Nézzétek az ablakokat!
Tatiana: Mintha az egész tér ünneplőbe öltözne.

M.N. Popa: Ott az arany!
Arianna: Gabriele, a hópelyhed!
Gabriele: Látjátok? Megtalálta a helyét.

Sirel: Gyertek, tartottunk nektek helyet!
Tatiana: Milyen szép terített asztal!
Lumen: Boldog karácsonyt, barátaim!
Mindenki: Boldog karácsonyt!

Arianna: Itt marad a hópehely?
Lumen: Persze. Ti hoztátok.
M.N. Popa: Akkor mi is itt hagyunk egy kis karácsonyt.
Tatiana: Gyere, Titti! Köszönjünk el!
Gabriele: A következő állomás Noxarium.

Arianna: Apa… egy egész város van a hegy alatt!
M.N. Popa: És nézd, meddig érnek az ablakok!
Tatiana: Valahol odalent már várnak minket.

Lucien: Üdv Noxariumban! Mi vezetünk benneteket.
Bony: Megterveztem egy útvonalat.
Lucien: Minden konyhát érint?
Bony: Majdnem mindet.

Veshra: Vigyázzatok, a kenyér még forró.
Gabriele: Kérünk egyet, elosztjuk.
M.N. Popa: Kezdetnek.

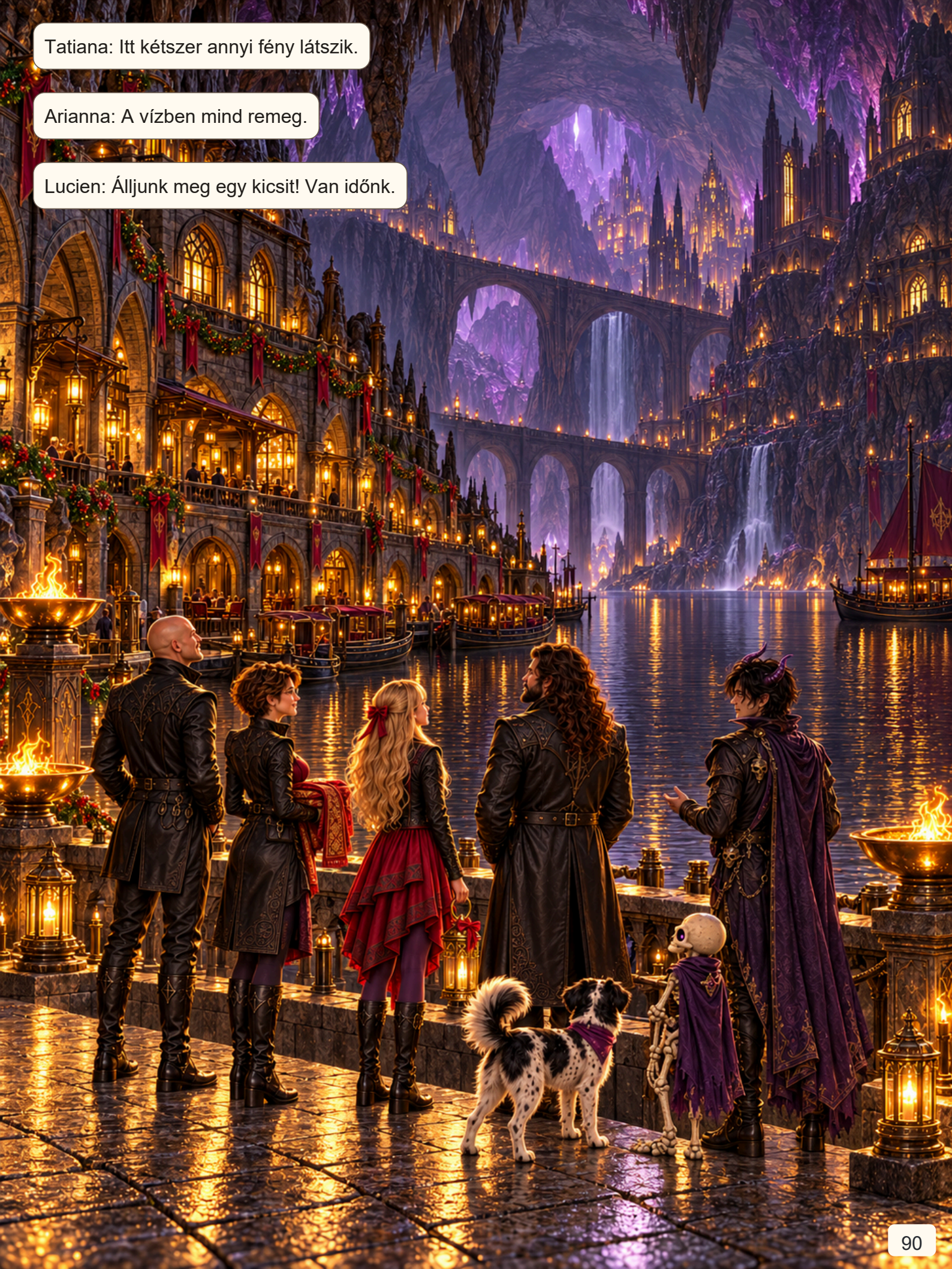

Grimmo: Megtartjátok ezt?
Arianna: A piros szalagot is rátesszük?
M.N. Popa: Így jó?
Grimmo: Akkor ti vigyétek el az ünnepségre!

Gabriele: Innen fentről az egész piacot látni.
Mordek: És érezni, amikor kisül a kenyér.
M.N. Popa: Azt odalentről is megtaláltuk.

Velka: Ezek a lakomaterembe mennek.
Tatiana: Elvisszük őket.
Bony: A sétánkból lassan szállítás lesz.
Lucien: Szállítás jó társaságban.

Arianna: Nézd azokat a füleket…
Tatiana: Várj! Hadd jöjjenek ők közelebb.
M.N. Popa: Titti ezt már megértette.

Arianna: Az játszani akar!
Gabriele: Titti, vendégek vagyunk. Nem költözhetsz ide.
M.N. Popa: Ne adj neki ötleteket!

Tatiana: Itt kétszer annyi fény látszik.
Arianna: A vízben mind remeg.
Lucien: Álljunk meg egy kicsit! Van időnk.

Bony: Kevesen indultunk.
Gabriele: Most meg a fél piaccal érkezünk.
Lucien: Már csak valaki kell, aki ajtót nyit.

Rudrak: Ide tegyük ezt a padot?
M.N. Popa: Ha kicsit összehúzódunk, még ketten elférnek.
Tatiana: Akkor hozzunk még két tányért!

Gabriele: Azt mondtad, hagyjak helyet a vacsorának.
M.N. Popa: Hagytam. Nem tudtam, hogy ennyi kell.
Tatiana: Add ide a kenyeret, mielőtt újrakezditek!

Lucien: Azokra, akik messziről jöttek ide.
M.N. Popa: És azokra, akik helyet tartottak nekünk.
Tatiana: Boldog karácsonyt!

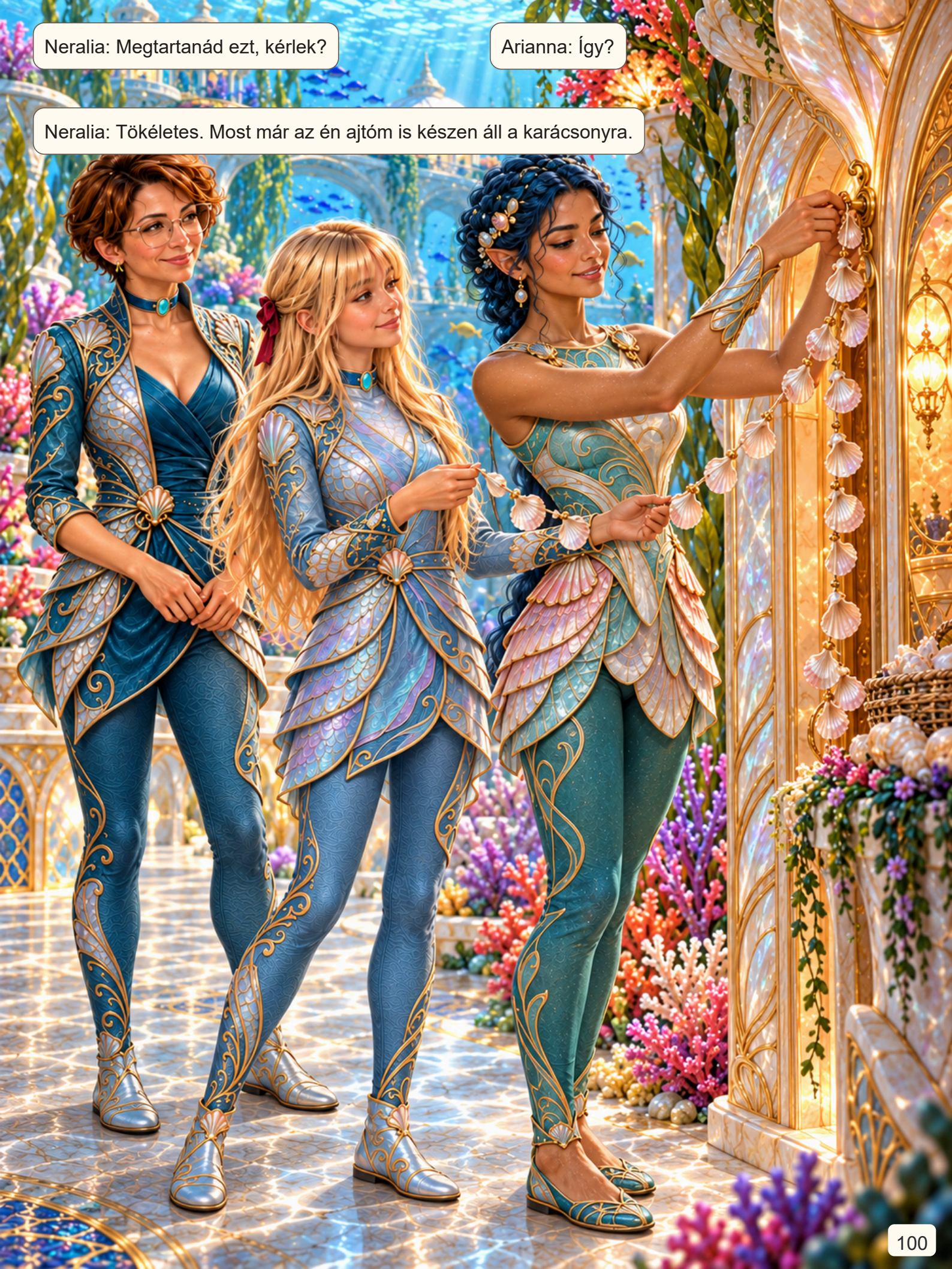

Arianna: Égve hagyjuk a lámpást?
Bony: Jó utat! És üdvözöljétek Atlantist!
Lucien: Persze. Jó helyen van ott.
M.N. Popa: Átadjuk. Boldog karácsonyt, barátaim!

Arianna: Anya, nézd! A tenger az ajtóig ér.
Aren: Nemsokára ti léptek át rajta.
M.N. Popa: Remélem, az ajtó bírja.

Aren: Ezek a tiétek. Amíg viselitek őket, tudtok lélegezni, és velünk jöhettek a mélybe.
Tatiana: Beszélni is?
Aren: Igen. A hidegtől és a nyomástól is megvédenek.

Arianna: Lélegzem… Apa, tényleg lélegzem!
M.N. Popa: Én még mindig visszatartottam a levegőt.
Gabriele: Titti viszont már el is indult.

Tatiana: Még odafent is vannak házak.
Gabriele: Itt a tető fölött is átmehetsz a szomszédhoz.
M.N. Popa: Végre egy hely, ahol nem kell lépcsőt mászni.

Neralia: Megtartanád ezt, kérlek?
Arianna: Így?
Neralia: Tökéletes. Most már az én ajtóm is készen áll a karácsonyra.

Corven: Fordítsátok a fény felé!
M.N. Popa: Ezt vigyük a térre!
Tatiana: Az előbb fehér volt… most rózsaszín és világoskék.

Arianna: Lassan, Titti! Elijeszted.
M.N. Popa: Ő oldalaz, Titti pedig már nem tudja, merre nézzen.
Gabriele: Most az egyszer valaki megállítja.

Arianna: Mintha repülne.
Talise: Várj itt! Elúszik melletted.
Tatiana: Nézd az uszonyai árnyékát a fenéken!

Gabriele: Innen alig látni a napot.
Arianna: De nézd, mennyi fény van alattunk!
Aren: Álljunk meg! Arról a teraszról jobban látszanak.

Orel: Vártunk benneteket. Találtatok valamit a piacon?
Orel: Gyertek, erre még van hely!
Gabriele: Ezt. Hová tegyük?

M.N. Popa: Várj… semmit sem látok.
Arianna: Apa, téged választott a masni.
Tatiana: Ne mozdulj, leveszem!

Corven: Ide erősítsd! A lapocskáknak forogniuk kell.
M.N. Popa: Én meg próbáltam mindet mozdulatlanul tartani.
Arianna: Most mindenfelől elkapják a fényt!

Aren: Boldog karácsonyt, barátaim!
Tatiana: Boldog karácsonyt, Atlantis!
M.N. Popa: Az odafentieknek is! És az odalentieknek!
Arianna: Apa, mindenki neked integet.

Arianna: Furcsa lesz újra járni.
Aren: Ha vissza akartok térni, újra elkísérünk benneteket.
M.N. Popa: Nekem hiányozni fog a lépcsők fölött úszás.
Tatiana: Viszlát, Aren! Viszlát, Dely!

Arianna: Az előbb a tenger alatt… most a felhők fölött!
Kallia: Üdv Olympuson! Gyertek, elkísérlek titeket!
M.N. Popa: Csak lehessen itt gyalogolni.

M.N. Popa: Épp megtanultam a lépcsők fölött átúszni.
Tatiana: Itt újra számolhatod őket.
Gabriele: Ne mondd neki! Már az elsőnél megáll.

Tatiana: Micsoda kenyérillat!
M.N. Popa: Akkor jókor érkeztünk.
Kallia: A téren tartott vacsorához készülnek.

Gabriele: Mindet kézzel fested?
Damon: Egyszerre egy levelet.
M.N. Popa: Én a másodiknál már pacát ejtenék.

Arianna: Közelebb mehetek?
Kallia: Igen, lassan. Hagyd, hogy ő jöjjön hozzád!
Tatiana: Nézd, már szimatol is!

Tatiana: Innen azt sem látni, hol ér véget a hegy.
Gabriele: Mintha lebegne a kert.
Kallia: Gyertek! Szeretnék megmutatni valakit.

Arianna: Oroszlánteste van… és sascsőre.
M.N. Popa: És mindnyájunkat néz.
Kallia: Maradjatok itt! Hagyjunk neki helyet.

Arianna: Titti, nézd, ki van itt!
Tatiana: Lassan, ismerkedjetek csak!
M.N. Popa: Neki legalább nem kell lehajolnia, hogy megnézze.

Gabriele: Játszani hívja.
Arianna: Titti már igent mondott.
M.N. Popa: De repülőverseny ne legyen, jó?

Melia: Ismeritek ezt a dalt?
Tatiana: Nem, de kedvem támadt énekelni.
Melia: Akkor gyertek el ma este! Megpróbáljuk együtt.

Kallia: Segítetek ezzel a paddal?
M.N. Popa: Hány vendéget vártok?
Damon: Egyelőre készítünk még néhány helyet.

Gabriele: Ez az a tál, amit megmutattál!
Damon: Igen. Most add tovább egy kicsit!
M.N. Popa: Ennyi kenyér mellé örömmel.

Gabriele: Gyertek, itt van hely!
Tatiana: Húzódjunk össze egy kicsit!
Kallia: Boldog karácsonyt, barátaim!
Arianna: Boldog karácsonyt, Olympus!

Arianna: Tényleg elértünk az utolsó állomásra.
Tatiana: És minden asztalnál jutott nekünk hely.
M.N. Popa: De legközelebb mi hívunk vendégeket.
Kallia: Akkor tartsatok nekünk két helyet!

Tatiana: Hazaértünk.
M.N. Popa: Most már tudjuk, kinek tartsunk helyet.

Az ajándék tovább él

Köszönöm a családomnak, hogy értelmet ad az ünnepeknek és a történeteimnek. És köszönöm neked is, hogy velünk utaztál.

Olyan karácsonyt kívánok neked, amelyen érzed, hogy szívesen látnak, és időt tudsz szánni valakire. Ha teheted, hagyj helyet annak is, aki nem számít rá.

Ha ez a könyv mosolyt csalt az arcodra, oszd meg a hivatkozást egy barátoddal: egy kis ajándék is messzire eljuthat.

Az elérhető kiadásokat a könyv oldalán találod:
valenelya.com/hu/a-karacsony-amely-osszekoti-a-vilagokat
Onnan ingyen letöltheted őket, és megoszthatod a hivatkozást.

Boldog karácsonyt, bárhová vezessen a következő utad!

Közreműködők és kapcsolat

A karácsony, amely összeköti a világokat
© 2026 M.N. Popa · VALENELYA
Ingyenes digitális kiadás · Magyar

Alapötlet, történetvilág, szereplők, történetvezetés és kreatív irányítás: M.N. Popa.

A szöveg és a párbeszédek a ChatGPT közreműködésével, a szerző irányításával és átdolgozásával készültek.

Az illusztrációk a ChatGPT képgeneráló eszközeivel, a szerző útmutatásai és referenciái alapján készültek.

Tördelés és digitális előkészítés a ChatGPT és a Codex közreműködésével.

Magyar fordítás és nyelvi átdolgozás a ChatGPT és a Codex közreműködésével.

M.N. Popa a VALENELYA történetvilág megalkotója. A honlapon további történeteket és ingyenes tartalmakat találsz.

Hivatalos honlap: valenelya.com
A könyv oldala: valenelya.com/hu/a-karacsony-amely-osszekoti-a-vilagokat
Írj a szerzőnek: info@valenelya.com